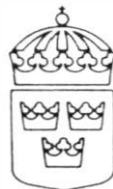

Motion till riksdagen

1988/89:Jo285

av Marianne Andersson och Birgitta Hambraeus
(båda c)

Bevarande av slåtterängar

Mot.
1988/89
Jo285 – 295

Det gamla kulturlandskapet är en viktig tillgång för en god livsmiljö och har också ett omistligt vetenskapligt värde. Hagmarker, slåtterängar m.m. innehåller de mest artrika växt- och djursamhällena i svensk natur och har avgörande betydelse för växt- och djurlivets mångfald, samt för den genetiska variationen i landet. Av våra ca 400 hotade växter hör ca 300 hemma i jordbrukslandskapet.

Vårt äldsta kulturlandskap är emellertid i stor fara. De människor som av intresse och tradition bedriver ett, utifrån det moderna jordbrukets synsätt, gammaldags jordbruk med t.ex. ängsslåtter blir allt färre.

Ängsslåttern, där man tar hö från permanenta och ogödslade ängar, är det enda sättet att bevara de slåtterberoende växt- och djurarter som i dag är hotade. De marker som inte längre betas förbuskas eller planteras med skog, vilket leder till att artrikedomen i hagmarkerna utarmas.

I en tid då jordbruket präglas av överskott på åkerareal finns det heller inget ekonomiskt intresse att bevara de ofta små områdena av ängar och hagmarker. Möjligheterna för dagens lantbrukare att ta ansvar för den här delen av vårt kulturlandskap är mycket små med hänsyn till den utsatta ekonomiska situation de har, även om de är mycket medvetna om dess betydelse.

Det är nödvändigt med ekonomiska stimulansåtgärder från samhällets sida för att bibehålla de gamla brukningsmetoderna på särskilt skyddsvärda områden. Detta bekräftas av den verksamhet som pågått under ett par år i samarbete mellan naturvårdsverket och länsstyrelserna med inventering av skyddsvärda områden. Det har också träffats överenskommelser med brukarna om skötseln av dessa speciella områden. För detta har utgått arealbidrag och bidrag till stängsel eller dylikt beroende på erforderliga åtgärder. Under innevarande år har anslagits 10 miljoner kronor till denna verksamhet.

Eftersom det är fråga om långsiktiga projekt och att fler och fler brukare behöver anslutas, allt eftersom inventering sker och överenskommelser träffas med brukarna, ökar behovet av ekonomiska resurser till denna för naturvården så viktiga verksamhet. I budgetpropositionen föreslås oförändrat anslag på 10 miljoner kronor, som en del av anslaget till *Särskilda projekt på miljövårdens område, B6, bilaga 16*. Vi anser att denna speciella del av vårt svenska kulturlandskap är värd mer än 10 miljoner kronor. Det är nu åtgärderna måste sättas in. Annars kommer det inte att finnas något

kvar att bevara i framtiden, med allt vad det skulle innebära inte minst ur vetenskaplig synpunkt. Anslaget bör åtminstone fördubblas.

Mot. 1988/89
Jo285

Hemställan

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställs

att riksdagen beslutar att till B6, Särskilda projekt på miljövärdens område för budgetåret 1989/90 anvisa ett i förhållande till regeringens förslag med 10 miljoner kronor förhöjt reservationsanslag om 37 500 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1989

Marianne Andersson (c)

Birgitta Hambraeus (c)